

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: Gž.8/04
Brčko, 12.03.2004. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Ruže Gligorević kao predsjednika vijeća, predsjednika suda Kaurinović Damjana i sudije Dragane Tešić kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca H. B. iz B., koga zastupa punomoćnik B. P. advokat iz B., protiv tuženog Brčko Distrikta BiH, zastupan po J. L. dipl.pravnik iz Kancelarije za zastupanje Brčko Distrikta BiH, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave u prisustvu: tužioca, punomoćnika tužioca i punomoćnika tuženog donio je i objavio dana 12.03.2004. godine

P R E S U D U

Tuženi Brčko Distrikt BiH dužan je tužiocu H. B. iz B. na ime naknade štete isplatiti iznos od 1.080,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 18.11.2002. godine kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate.

Tuženi je dužan tužiocu na ime naknade troškova parničnog postupka isplatiti iznos od 313,00 KM, a sve u roku od 15 dana nakon prijema presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Sa viškom tužbenog zahtjeva kao neosnovanim tužilac se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac H. B. iz B. traži da mu tuženi Brčko Distrikt BiH isplati na ime naknade štete novčani iznos od 4.300,00 KM (za period od 28.09.2001. godine do 09.11.2001. godine, tj. za 43 dana po 100,00 KM) sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate i naknadi troškove parničnog postupka, zato što u navedenom periodu nije mogao koristiti svoj putnički automobil, pošto mu nisu vraćene registarske tablice od strane P. B. D., iako nije bilo zakonskog osnova za zadržavanje istih (tužbeni zahtjev preinačen na glavnoj raspravi dana 17.02.2004. godine).

Punomoćnik tuženog osporila je osnov i visinu tužbenog zahtjeva istakavši da tužilac nije dokazao osnov potraživanja, niti visinu istog, pa je predložila da sud tužioca sa tužbenim zahtjevom kao neosnovanim u cijelosti odbije.

U dokaznom postupku ovaj sud saslušao je tužioca kao parničnu stranku, izvršio uvid u: obavijest Poreske uprave B. D. broj: 02/3-457-137-RF/04 od 19.02.2004. godine i broj: 02/3-457-144-RF/04 od 19.02.2004. godine za firmu D.o.o. P. iz B. o prijavljenim prihodima i poreskom zaduženju iste, te obavijest Poreske uprave B. D. broj: 02/3-457-151-RF/04 od 23.02.2004. godine o paušalnoj

osnovici poreza na dohodak za taksi vozače u 2001. godini i cijenio dokaze izvedene u prvostepenom postupku kod Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH, pa je nakon toga odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

U izvršnom postupku pod brojem I.42/99 tužiocu H. B. iz B. zaplijenjen je putnički automobil ... reg.broj ... radi naplate novčanog potraživanja firme Z.-F. vlasništvo I. H. iz G. i po nalogu Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH Policija Brčko Distrikta oduzela je registarske tablice dana 22.09.2001. godine. Nakon toga tužilac H. B. je izmirio dug prema navedenoj firmi u cijelosti, pa je prvostepeni sud izdao nalog da se H. B. vrate registarske tablice, koji nalog je P. B. D. primila dana 28.09.2001. godine. Umjesto da mu registarske tablice budu vraćene dana 29.09.2001. godine, P. B. D. je tužiocu H. B. vratila registarske tablice za navedeni njegov putnički automobil tek dana 09.11.2001. godine. Iz dopisa šefa P. broj: 05/1-46/03 od 09.06.2003. godine slijedi da nije bilo osnova za zadržavanje registarskih tablica do dana 09.11.2001. godine. Stoga je odgovornost tuženog Brčko Distrikta BiH za propuste P. B. D. evidentna, pa je tuženi odgovoran za štetu koju je tužilac pretrpio, a shodno odredbi člana 172 preuzetog Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78).

Tužilac je kao vlasnik i osnivač firme D.o.o. P. iz B. u vrijeme dok su mu registarske tablice bile oduzete bio u zakupodavnom odnosu sa E. Š. (Ugovor o zakupu kuhinjskog prostora broj: 97-1/2001 od 17.09.2001. godine) i imao je obavezu da sa suprugom svaki dan dolazi iz D., gdje inače stanuje, (oko 5 kilometara udaljena od grada) i dovozi namirnice radi pripremanja hrane u školi za učenike i profesore, gdje su radili cijeli dan, pa je u tu svrhu morao angažovati M. H., kome je, kako je izjavio na glavnoj raspravi dana 09.03.2004. godine kada je saslušan kao parnična stranka, plaćao dnevno 30,00 KM, koji iznos i po ocjeni ovog suda predstavlja realan izdatak tužioca za cjelodnevne njegove potrebe za prevozom.

Pošto je P. B. D. sudski nalog primila dana 28.09.2001. godine, to su registarske tablice trebale biti vraćene tužiocu 29.09.2001. godine, a kako su mu vraćene tek dana 09.11.2002. godine, to slijedi da su zadržane duže za 42 dana (dva dana septembra mjeseca, 31 dan oktobra i 9 dana novembra mjeseca). Međutim, kako se nastava u E. Š. ne održava u dane vikenda (subotom i nedeljom), tužiocu ne pripada naknada za 42 dana, nego za 36 dana. Ovo stoga što su u tom periodu (od 28.09.2001. godine do 09.11.2001. godine) neradni dani bili: 29. i 30.septembar, te 6, 7, 13, 14, 20, 21, 27. i 28. oktobar i 3. i 4. novembar (ukupno 12 dana).

Međutim, kada je saslušan kao parnična stranka tužilac je izjavio da je subotom generalno čistio kuhinju, a nedeljom je išao na pijacu A. da nabavlja namirnice, što je sud cijenio tako da je za te poslove tužiocu dovoljna bila samo subota, a nedelja kao neradni dan nije uzeta u obzir.

Stoga od ukupno 42 dana, koliko su neosnovano duže zadržane registarske tablice u P. B. D. za putnički automobil tužioca, tužiocu je dosuđena naknada za 6 dana manje, tj. dosuđena mu je naknada za 36 dana, a što pomnoženo sa njegovim dnevnim izdatkom na ime cjelodnevne potrebe za prevozom od po 30,00 KM daje iznos od 1.080,00 KM, koji iznos je i dosuđen ovom presudom sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe, kada se smatra da je tuženi zapao u docnju, pa do isplate, a iznad ovog iznosa tužbeni zahtjev je, po ocjeni ovog suda, neosnovan, pa je tužilac sa viškom tužbenog zahtjeva odbijen.

Kako je tužilac uspio u sporu 25% od tužbenog zahtjeva (tražio je 4.300,00 KM, a dosuđeno mu 1.080,00 KM), to su srazmjerno uspjehu tužioca u sporu istom dosuđeni i troškovi parničnog postupka, imajući u vidu pripadajuće troškove parničnog postupka, a na osnovu člana 102 stav 2 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01 i 6/02).

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Ruža Gligorević